

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4645/2019
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Горан Фолић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 10208/18 од 09.05.2019. године, у седници одржаној 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 10208/18 од 09.05.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 10208/18 од 09.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11547/17 од 24.10.2018. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете, исплати износ од 967.876,00 динара, са законском затезном каматом од 31.07.2017. године до исплате. У другом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да суд обавезе тужену да му, на име накнаде материјалне штете, исплати износ од још 30.000,00 динара, са законском затезном каматом, као неоснован. У трећем ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 144.633,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 10208/18 од 09.05.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у првом и трећем ставу изреке. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом је обавезана тужена да тужиоцу накнади материјалну штету коју је претрпео на засадима на свом газдинству у Општини ... - у селу ..., услед елементарне непогоде - града дана 30.07.2014. године. Одговорност тужене за претрпљену штету произлази из чињенице да тужена није поступила у складу са чл. 2, 8. и 132. Закона о ванредним ситуацијама („Службени гласник РС“, бр. 111/09... 93/12) и чланом 18. Закона о метеоролошкој и хидролошкој делатности („Службени гласник РС“, број 88/10).

По Закону о министарствима („Службени гласник РС“, број 44/14), послови противградне заштите су у надлежности Министарства унутрашњих послова и обављају се у Сектору за ванредне ситуације. Сезона одбране од града у Републици почиње 15. априла и завршава се 15. октобра. Тужена је пропустила да обезбеди неопходне услове и мере за противградну заштиту (није стрелцима у ванредној ситуацији наредила да дејствују у циљу заштите). Град не представља вишу силу да би тужена била ослобођена од одговорности према члану 177. ЗОО, јер се појава градоносних облака може у метеоролошком смислу предвидети и штета у претежном делу спречити.

Према одредбама Закона о ванредним ситуацијама („Службени гласник РС“, бр. 111/09... 93/11), Република Србија преко надлежног сектора МУП-а врши испоруку противградних ракета, обучава и финансира накнаду за рад стрелаца и даје дозволу за дејство противградних станица у ванредним ситуацијама (градоносним облацима). Због тога је она одговорна за штету по члану 35. Устава РС, члану 172. ЗОО и по правилима из Закона о ванредним ситуацијама.

Оваква одлука је у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда (Рев 4428/2018 од 17.04.2019. године, Рев 2576/2019 од 15.08.2019. године, Рев 369/2019 од 11.09.2019. године и др), донетим у истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у првом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.07.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 967.876,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић